

Rozhlasová reportáž - Ladislav Vízek

Chtěl jsem bejt fotbalistou a to se mně podařilo

Říká fotbalový reprezentant Ladislav Vízek

Narodil se v roce 1955 v Chlumci nad Cidlinou, kde vyrůstal s rodiči a dvěma sourozenci a kde také začal hrát fotbal. Hra s míčem ho už od první chvíle uchvátíla.

No tak, na vesnici, víte, jak je to, ty kamarádi, protože já jsem pořád byl na hřišti a honil jsem jenom balon, takže já jich potřeboval daleko víc, ale dá se říct (že jako že jako), že jsme měli takovou partu, ale já jsem byl malinkej a měl jsem zájem jenom fotbal, (takže já jsem) proti mně byl takovej parčík a takže jsem byl sám mezi stromečkama a honil jsem balon.

Už jako mladý uzavřel smlouvu s fotbalovým klubem Dukla Praha, kde působil až do roku 1985, v jejím dresu odehrál jako útočník 321 zápasů a získal 3 prvoligové tituly. Těžkosti komunistického režimu se tenkrát projevovaly i ve sportu.

Přišel za mnou trenér Masopust a říká Láďo, už nemůžeš bejt kapitán a já říkám proč ne, já hraju špatně a on říká ne, nejseš v komunistický straně.

V roce 1980 reprezentoval Československo na Mistrovství Evropy v Itálii, tehdy získali českoslovenští fotbalisté 3. místo. Ve stejném roce z olympijských her v Moskvě přivezli fotbalisté domů zlatou olympijskou medaili.

Vím, že na tý olympiádě se Rusové chtěli ukázat před západem, že jsou nejlepší, tak vím, že tam byly z Finska jogurty, že tam bylo jídlo, vím, že na náš finálový zápas s NDR bylo 100 000 diváků, to bylo, to bylo famózní, ten rok se mi ještě narodil i syn Ladík, ten rok je u mě zapsanej jako nejlepší rok v mym životě.

Se svým fotbalovým klubem Ladislav hodně cestoval, přestože, jak sám řekl, nerad létal. A uvažoval někdy o emigraci?

Já jsem nemohl, protože jsem tady měl sourozence, měl jsem tady maminku, takže jsem neutek, ale musím říct, že nám dva za těch deset let, co jsme jezdili do Německa, takže dva, dva nám utekli kluci, byli to základáči, a byl to hroznej průšvih, protože s náma jezdil politický pracovník a ten na nás dával pozor.

Díky fotbalu ale mohl prožít dva roky ve Francii v klubu Le Havre

Moje maminka, já ji pozval do Francie a vona stála ve velkém obchodním domě vprostředku a začala brečet a já říkal mami, co je, voni nám doma lžou, že prej tady je bída, nic nemaj a tady je všechno

Listopadových událostí v roce 1989 se Ladislav účastnil, na demonstraci na Letné promluvil za sportovce k celému shromáždění.

Bylo to strašně dojemný, to byl opravdu jeden z mejch největších mimofotbalových zážitků.

Ladislav Vízek je velmi aktivní, přátelský a společenský člověk. A jaké je tajemství jeho životní energie?

Mít se dobře každěj den, holky víte, nalízt si, nalízt si, abyste měli radost, abyste se na něco těšili, žiju prostě na plný pecky.